

οι κώδικες της νύκτας

Απόπειρα ζωής

Τα χέρια της Σάρας, ήταν σκληρά. / Η Σάρα, δουλεύει, η Σάρα κουράζεται / Τα χέρια της ήταν σκληρά / και το βλέμμα τόσο ήπιο! / Το πανηγύρι μας κορόιδευε. / Οι μαντράχαλοι με τα ανοικτά πουκάμισα / τα μακριά δεμένα μαλιά και τις μάσκες, / ήθελαν να μας γαμήσουν. / Το πανηγύρι μας κοίταξε ειρωνικά. / Τι γύρευα εγώ εκεί αόρατη, / με τις σκληρές παλάμες; / Τι γύρευε η Σάρα εκεί; / Ο διπλανός μου, / φιλιόταν άγρια με την πρώτη γκόμενα, / που ξέβγαλε. / Η Σάρα έφυγε! Έμεινα εγώ. / Κοίταξα τις παλάμες μου. / Πρόσωπα. / Τα πρόσωπα που βλέπω / στις δισκοθήκες και στις μπυραρίες, / ήταν εκεί ξανά. / Με είδαν και τους είδα. / Με προσπέρασαν, τους προσπέρασα / Με αναγνώρισαν, τους αναγνώρισα. / Με προσπέρασαν. / Η Σάρα έφυγε νωρίς! Έμεινα εγώ, / να κοιτάζω τις παλάμες μου. / Το πανηγύρι τέλειωνε και απόψε. / Έφευγα... / Στο βάθος της θάλασσας, / ένα φως που προδώνει τη νύχτα. / Η κάμαρα μου είναι κλειστή. / Πάλι μου γλύστρισες / και χάθηκες στα κύμματα. / Ο Αντώνης με ρώτησε: / «Θυμάσαι τον Ανθούλη;» / Του πήρα το χέρι. / Οι παλάμες του ήταν σκληρές, / ο Ανθούλης είναι νεκρός, / κι' αυτός μαστουρωμένος, χαμένος, / επιμένει να ζει χωρίς να ζει, / με δικαιολογία ένα φάντασμα. / Έφυγα. / Το πανηγύρι τέλειωσε γ' απόψε. / Αύριο πάλι, / αν θα έρθει το αύριο. / Εφυγα πικραμένη, / και οι παλάμες μου, πολύ σκληρές. / Το φως στο βάθος της θάλασσας, / είναι απόπειρα ζωής.

Stella

Περιμένουμε σε άκρες φωτισμένων δρόμων / εγκαταλειμμένοι σε δωμάτια σκέψης / αφανείς παρατηρητές πτώσεων και γεγονότων / παρατηρώντας περιμένουμε υποσχέσεις συμβιβασμού / και εκρήξεις αποτελεσμάτων, ευθείας, και επαγγελματισμού.

Ορθωνόμαστε κάθε φορά διορθώνοντας αιτήσεις / Ο εαυτός μας ζητά κάθε τόσο αυτοέλεγχο, / Πειθαρχία, υπομονή, σε στάσεις αναμονής. / Ευχόμαστε ότι καλύτερο σε μάταια όνειρα. / Ευχόμαστε ζωή στο θάνατο μας τον υπερήφανο.

Καρέκλες, θέσεις, κλειδιά τοποθετημένα εδώ και χρόνια / από πανάρχαια μυαλά σαπίλας, κατεστημένου και χάους. / Αναδυόμαστε από κουφές πόρτες, μπροστά από κάποιους / σαν αυτούς, κάθε στιγμή πως είμαστε ο χρόνος τους.

Χωρίς θύματα αλίμονο στο δολοφόνο / αλίμονο στις διαθέσεις του, και στο χαμένο του χρόνο. / Χρειαζόμαστε, μέσα σ' αυτό το αποχωρητήριο του κράτους. / Χρειάζονται θύματα, για κάθε διαθέσιμο Δολοφόνο / και μεις μόνο, περιμένουμε τη σειρά μας.

Hair

Περπατώντας στο γεφύρι του πεπρωμένου / σ' αντάμωσα χελιδόνι μου κι ήρθε με μιας / η Άνοιξη στο βροχερό ουρανό μου... / Έρχομαι και φεύγω, πάντα όμως μένω, / γράφοντας ευαίσθητα ηλίθια ρομαντικά στιχάκια / ένα σκαλί πριν την άβυσσο της μοναξιάς... / Που λες, στο γεφύρι του πεπρωμένου / σ' αντάμωσα χελιδόνι μου κι' άφησα το / βλέμμα μου σε σένα προχωρώντας και στο κενό / μιας σανίδας που έλειπε βρέθηκα να αιωρούμαι... / Γεράκια περιτριγυρίζουν το κορμί μου / κι αρχίζω να γελάω καθώς διαβάζω τι γράφω / ακούγοντας τη μουσική της ψυχής μου, / την επιθυμία

μου να δω το πρόσωπο της αγάπης μου / και στα χέρια μου σφικτά να το κρατήσω, να το φιλήσω / και
τη ζωντανία του να απορροφήσω / έστω για μια στιγμή... / Αιωρούμαι λοιπόν και τα όρνεα απειλούν /
τα σωθικά μου να κατασπαράξουν / κρύβομαι στη νοσταλγία κι αυτός / βγαίνει από το στήθος με
ορμή / και τα τρέπει σε φυγή ... / Έρχομαι αγαπημένη...

Mamblie

Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Τραίνο στην πόλη - Τεύχος 10,
Δεκαετία 1990-1999, 1993, Λεμεσός, Ποίηση

From:
<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:traino:no_10:poems&rev=1598700970

Last update: 2025/04/20 19:47

